

Quan moltes vegades m'han demanat on visc, la meua resposta ha estat sempre la mateixa: tal carrer ,i tal nº , just devora el Luis Sitjar, aprop de l'església de Sant Sebastià, a la barriada d'Es Fortí'.

He anomenat dos llocs que crec que defineixen el barri ,uns dels més populosos de la nostre ciutat, i que al llarg del temps ha canviat la seva fisonomia per mor del gran desenvolupament urbanístic. Altre temps les possessions de Son Pizà, Son Cotoner, Ses Cases Noves ,Son Dameto, les industries de Ca'n Llofriu, Tapices Vidal, Calceteria Hispánica més coneguda com" sa fàbrica de ses sedes" i moltes d'altres .Avui transformades o desaparegudes, engolides per nous edificis, places i carrers. D'una de les meves fites en queda només una paret que envolta el que era el seu perímetre ,i una portalada, un escut amb una ratapinyada i un nom. Si,estic parlant del Luis Sitjar. El Mallorca havia jugat des de el1916 al camp del Buenos Aires però aquest l'hi havia tornat petit .L'any 1944 la directiva va decidir comprar uns terrenys d'uns predis anomenats Es Fortí i Sa Sínia d'En Gil per construir un nou estadi .L'arquitecte Carlos Garau en va fer els plànols .El 22 de Setembre de 1945 el canonge de la catedral ,Jaume Espases, beneïa El Fortí, anomenat Luis Sitjar a partir del 1955 en memòria del president qui havia estat uns dels grans impulsors de la seva construcció.

Passen cinc anys. El Luis Sitjar no arriba a veure el moment en que el seu equip pugui a primera, i no en podrà esser testimoni directe. 17 d'abril de 1960; El Mallorca juga al camp del Levante. El president Jaume Rosselló hi és present. Juan Carlos Lorenzo, l'entrenador, fa sortir al camp Zamora;Guillamón,Diego,Cobo;Bolao, Currucale; Ckoca, Mir, Laguardia ,Oviedo ,i Rodríguez II. Febrer n'és el porter suplent. Una alineació que no serà oblidada mai a la història del club. Als deu minuts de partit ,Oviedo passa la pilota a Julià Mir que marca el 0-1, Rodríguez II aconsegueix el 0-2.Arriba el descans i el Levante acurça distàncies . Acaba el partit amb el resultat de1-2 a favor de l'equip visitant. Una espècie de clam es va sentir per tota la illa i va fer tremolar de goig fins i tot les parets del Lluís Sitjar. Per primera vegada a la seva història el Mallorca ascendia a la categoria d'honor.

Algunes grans victòries,(el 5-2 davant el R.M) ,també qualque derrota. Al Fortí no tot seran alegries. Ascens i descens de categoria, dies de gran partits i d' altres no tan bons i mentre, el temps no passa de bades. El camp torna vell, alguna remodelació no fa més que allargar l' agonia.

Es necessita un recinte més modern, i no se sap molt bé què fer amb el Lluís Sitjar. Temporada 1998-99 , el partit Mallorca –Celta va esser el darrer de primera divisió que es va disputar a un estadi que ja forma part de la llegenda del club. Fins el 2007 hi jugarà l' equip filial. A partir d' aquest moment , comença la decadència, l'abandonament, la degradació ; l'herba ,les runes i la brutícia s'apoderen de l' espai. Moltes converses i propostes fins prendre la decisió d' enderrocar -lo . El 26-11- 2014 comença el compte enrere. Es mor un tros de la historia del Mallorca, un camp on més d'una generació hi ha passat tants d' horabaixes de diumenge al llarg de la seva vida.

I vos puc assegurar que, encara avui ,quan obro les finestres de ca meva i contemplo el solar del que era el mític estadi, em sembla sentir el remor d' aquells aficionats que amb tota l' il·lusió del mon. setmana a setmana, esperaven gaudir de la victòria del seu equip .

Una de les fites del barri : el Lluís Sitjar; l' altre el lloc on es trobam en aquests moments : l' església de San Sebastià, la parròquia. Bastida damunt un solar que el bisbat va comprar a una empresa anomenada " el Hogar del Porvenir", l' any 1936. Gabriel Alomar Esteva, un dels grans arquitectes de l' època, en fa els plànols i dia 7 de mars de 1940, l' Arquebisbe Miralles en beneeix la primera pedra. Continua el projecte el Sr. Josep Ferragut. Primer s'edifica una part de l' església gran. Davant l' edifici hi queda un pati que tindrà una funció importantíssima durant molt de temps fins a la inauguració de la sala Míriam .Finalment al 1968 queden acabades les obres del temple. 13 anys més tard s'inaugura la façana principal i la torre construïdes sota la direcció del arquitecte Angel Duro.

Des de els seus inicis la parròquia va esser un lloc de culte, però també un espai d`acolliment on alternaven les activitats religioses amb les culturals i cíviques. Per a Nadal es celebrava la missa de gall amb el sermó de la Calenda i el cant de la Sibil·la, acompanyats del cor parroquial. Però si hi ha un esdeveniment que vull destacar és la festa en honor del patró, Sant Sebastià, nascuda per dos motius: en primer lloc potenciar la devoció al màrtir romà, però sobretot per aconseguir que el barri s`acostàs a la parròquia i ves que aquesta no era patrimoni d`unes poques persones sinó que tots hi podien trobar el seu lloc. El dia 19 de Gener s`encenia un fogueró al pati amb la llenya anada a cercar a la finca de Son Cotoner. Al seu entorn s`hi arreplegava la gent, que cantava i ballava mentre els nins i nines jugaven i corrien sense por del trànsit. Avui , tota la ciutat de Palma, festeja aquesta nit amb una gran revetla ,però quasi podríem assegurar que la nostre parròquia en va esser la capdavantera.

El mes de juliol eren les festes anomenades de l`Obra . Duraven un parell de dies. Música, recitals de poesia, ball de bot, sessions de cine, representacions de sarsueles i sobre tot de comèdies .En un principi, l`escenari es muntava al pati i, més endavant, a la sala Myriam. Els actors i actrius eren joves i al·lotes de la barriada que dedicaven uns dies per assetjar i s`ho passaven de lo més bé. D`aquells assajos de vesprada d`estiu en va sortir més d` una parella i qualque matrimoni. Molts de vosaltres encara recordareu **Es metge nou, Una temporada a ca sa dida ,Es nirvis de sa neboda, El bosc de la senyora àvia ,Ca ´n Miraprim,Sa viuda desolada.** Unes festes molt garrides i que agradaven molt ,però el temps ,les costums canviaven i també el gustos de la gent i es varen deixar de celebrar. Però ,si avui som aquí, és pel desig de conservar i recobrar- ne l`esperit, i retre un homenatge a les persones que tiraren endavant uns projectes innovadors en un moments ja llunyans.

No diré noms ,no voldria oblidar-me de ningú. Gràcies a vosaltres ,
rectors ,capellans, escolans, participants al cor, catequistes ,a tots i
a totes que en algun moment participareu de manera activa i
desinteressada en la vida de la parròquia ;gràcies a l´ associació de
veïnats, i al seu president per lluitar perquè la nostra barriada d´ Es
Fortí´ celebri any darrera any les seves festes, i gràcies a tots
vosaltres per esser avui aquí .

Palma, 18 de setembre 2016